

פרסום טיפול בקהילה האתיופית לאתר רווחה המחודש

የሚከተሉት ስራዎችን ለማግኘት እና ለማሟላት ለሚገቡ ሰው ስራዎች

"**אף אם המחלה (השתיינות) אינה הורגת, הרי את הבית היא הורסת"** (פתגם אתיופי)

דפוסי השתייה באתיופיה היו חברתיים בעיקר, ונהגו לשתות שם את משק הטלא, לא היה מקובל לשתות לבד אלא תמיד בחברה. השיחה שהתלוותה לשתייה מילאה תפקיד חשוב בהעברת מידע וכקתרזיס ושחרור לחצי היום-יום.

חלק מרכזי מתרבות הכבוד הייתה יכולת השליטה העצמית, ואחד מביטוייה המוערכים הייתה היכולת לסרב לקבלת כוס נוספת של משקה, במידה ואדם היה מגזים בשתייה ומשתכר – היה יוצא לו שם לא טוב והלחץ החברתי שיחדל מהתנהגותו היה גדול.

בישראל- החליפה הבירה את הטלה, אם כי לאירועים חגיגיים יש עדיין המכנים את הטלה הביתית. נראה שמצב זה של שתייה חברתית ממשיך להתקיים באופן כללי גם בישראל. השתייה בשנים הראשונות הייתה קשורה במנהגי השתייה החברתית, אם זאת בארץ קיימת הפרזה בצריכת אלכוהול בקהילה. בפונקציה החשובה שהייתה לשיחה שנלוותה לשתייה, בשחרור לחצים והחלפת מידע, נוספו קשיים יחד עם העלייה לארץ כמו, דיור, תעסוקה הבדלי שפה, תרבות ובעיקר הניתוק מקרוביהם שנותרו באתיופיה.

የሚከተሉት ስራዎችን ለማግኘት እና ለማሟላት ለሚገቡ ሰው ስራዎች

"**לאט לאט תקום הביצה ותצעד על רגליה"** (פתגם אתיופי)

בשל הנטייה התרבותית לדיבור מטפורי ולא ישיר ישנה חשיבות לברור מעמיק של משמעות הנאמר, הטיפול במרכז אימץ את ההיבטים הקודים התרבותיים הקיימים בקהילה. ונותן מענה רגיש תרבות הכולל:

- טיפול פרטני: בשפה האמהרית ועברית, דרך, חיזוק התפיסה העצמית ותחושת המסוגלות של המטופל, הנחת היסוד בטיפול היא, כי חיזוק הכוח הפנימי של המטופל יגביר את כושר עמידתו בפני לחצים, וצריכת אלכוהול בעיקר באירועים חברתיים.
- טיפול קבוצתי: שמיועדת ליוצאי אתיופיה בגילים שונים שיש להם בעיית אלכוהול. בשפת אם.
- טיפול משפחתי: בהבנה, כי התמכרות, הינה מחלה משפחתית. לכל משתתף בדינמיקה המשפחתית יש תפקיד שלקח על עצמו לאורך הדרך. בן המשפחה של המכור, אשר נואש מכל הניסיונות להציל, לטפל או לשלוט במכור, מסתגל למצב בלית ברירה. הטיפול במרכז כולל, שיפור תפקוד ההורים במשפחה תוך דגש על שמירת האיזון המשפחתי, חיזוק הסמכות והאחריות של כל אחד מבני המשפחה מתוך כבוד ושותפות. טיפול פרטני: לכל בני המשפחה, הקניית ידע על השפעות האלכוהול, אסטרטגיות התמודדות ועוד.